

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10Er/256/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117206895
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6117206895.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní vo veci oprávneného Union zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 36 284 831, zastúpený Balázs Fábián s. r. o., so sídlom Gúgska 108, Nové Zámky, IČO: 47 238 739, proti povinnému G. Y., P. XX. XX. XXXX, U. V. I. XX. XX. XXXX, P. Y. W. W. XXXX/X, Y. Y., na vymożenie pohľadávky vo výške 961,03 Eur s príslušenstvom spolu s trovami exekúcie, na základe predloženia veci súdu exekútorom podľa § 57 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, takto, takto

rozhodol:

Súd exekúciu vyhlasuje za neprípustnú a z a s t a v u j e j u .

Žiadny z účastníkov exekučného konania n e p l a t í trovy exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 16. 03. 2017 bolo začaté exekučné konanie na základe doručeného návrhu na vykonanie exekúcie zo strany oprávneného Union zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 36 284 831 (ďalej len „oprávnený“). Súd následne po doručení žiadosti exekútora JUDr. Martina Závodského, so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka 39, Bratislava (ďalej len „exekútor“), o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom - Platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13C/221/2016 zo dňa 16. 01. 2017, vykonateľný dňa 07. 02. 2017, udelil exekútorovi dňa 24. 03. 2017 poverenie na vykonanie exekúcie v neprospech povinného G. Y.Š., P. XX. XX. XXXX, Y. W. W. XXXX/X, Y. Y. (ďalej len „povinný“).

2. Dňa 23. 06. 2019 bolo na tunajší súd doručené podanie exekútora, v ktorom uviedol, že podáva podnet na zastavenie exekúcie, pretože v priebehu exekučného konania bolo zistené, že povinný zomrel a dedičské konanie bolo zastavené pre nemajetnosť, resp. pre zanechanie majetku nepatrnej hodnoty. Záverom exekútor uviedol, že si uplatňuje trovy exekúcie vo výške 138,00 Eur, ktoré pozostávajú z odmeny za výkon exekučnej činnosti v sume 33,19 Eur, odmeny za zriadenie exekučného záložného práva v sume 33,19 Eur, náhrady hotových výdavkov - poštovného v sume 5,80 Eur, cestovných náhrad v sume 36,02 Eur a náhrady za stratu času v sume 6,60 Eur, na úhradu ktorých žiadal zaviazat oprávneného. súčasťou podania bolo aj pripojené uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 25D/485/2017 - 203 zo dňa 30. 04. 2019, právoplatného dňa 03. 06. 2019 (ďalej len „dedičské uznesenie“).

3. Podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku (účinného do 31. 03. 2017) exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie,

4. Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku (účinného do 31. 03. 2017) exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

5. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku (účinného do 31. 03. 2017) exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

6. Podľa § 57 ods. 4 Exekučného poriadku (účinného do 31. 03. 2017) exekútor je povinný predložiť vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie exekúcie alebo čiastočné zastavenie exekúcie.

7. Podľa § 64 Civilného sporového poriadku, ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu nieť, súd konanie zastaví.

8. Súd sa oboznámil s pripojeným dedičským uznesením a zistil, že na základe jeho vydania bolo dedičské konanie po povinnom zastavení z dôvodu, že povinný ako poručiteľ nezanechal žiadny majetok.

9. Súd rešpektuje skutočnosť, že doterajšia rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá je uverejnená v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, č. 3/2012, ako rozhodnutie č. 49 (3/2012) uvádzala, že „ak došlo k zastaveniu konania o dedičstve z dôvodu, že poručiteľ nezanechal majetok (§ 175h ods. 1 O. s. p.), exekučný súd zastaví exekúciu nie preto, že je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať (§ 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku), ale preto, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku); v takomto prípade znáša trovy exekúcie oprávnený (§ 203 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku)“.

10. Napriek tomuto stanovisku je súdu známa aj novšia rozhodovacia činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 642/2017, ktorá uvádza, že „Pokiaľ fyzická osoba smrťou stráca právnu spôsobilosť, ide o podmienku konania, ktorú je všeobecný súd povinný skúmať v prvom rade, a pokiaľ zistí jej nedostatok, nemôže sa zaoberať prípadnými ďalšími dôvodmi pre zastavenie exekúcie spočívajúcimi v nedostatku majetku takejto osoby v čase jej smrti.(...) V tejto situácii preto skutočne prichádza do úvahy zaoberať sa iba tým, či k zastaveniu exekúcie došlo zavinením oprávneného v zmysle § 203 ods. 1 Exekučného poriadku zakladajúcim aj v takom prípade iba možnosť, a nie povinnosť uložiť náhradu trov exekúcie oprávnenému.“

11. Rozhodovacia činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 294/2017, pripúšťa fakt, že závery vyplývajúce zo zjednocovacích stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, nie sú niečím nemenným, resp. vžitým, a to zvlášť vtedy, ak následná rozhodovacia činnosť takéto stanovisko preklenula. V právnom poriadku Slovenskej republiky totiž neexistuje žiadna právna norma, ktorá by stanovovala, že zjednocujúce stanoviská kolégií najvyššieho súdu, ktoré sú zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, sú všeobecne záväzné, a že žiadny súd vrátane toho najvyššieho sa od nich nemôže v budúcnosti odchýliť.

12. Súd na základe zistenia novej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky preto prijal záver, že v posudzovanom prípade bude rešpektovať právne závery ústavného súdu ako najvyššej súdnej inštalácie v Slovenskej republike, ktorá okrem iných ústavne zverených kompetencií disponuje kasačnou právomocou voči rozhodnutiam súdov, teda aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

13. S poukazom na uvedené právne a faktické závery preto súd konštatuje, že úmrtím povinného, ktorý zomrel bez toho, aby do jeho práv a povinností vstúpil na základe dedičského konania právny nástupca, bola vytvorená neodstrániteľná prekážka ďalšieho postupu v exekučnom konaní, ktorá zakladá neprípustnosť vedenia exekúcie. Súd preto vyhlásil exekúciu za neprípustnú a preto ju zastavil.

14. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku (účinného do 31. 03. 2017), ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

15. Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku (účinného do 31. 03. 2017) ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

16. V súlade s uvádzanou rozhodovacou činnosťou ústavného súdu súd nemohol uložiť náhradu trov exekúcie oprávnenému, pretože oprávnený nemal žiadny podiel na jej zastavení a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti II. tohto uznesenia.

17. Súd len záverom poukazuje na ďalšiu rozhodovaciu činnosť ústavného súdu, ktorá uvádza, že „Samotná skutočnosť, že v konečnom dôsledku môže nastať stav, kedy nebudú uspokojené všetky nároky exekútora pri výkone exekúcie, nemusí viesť k protiústavným dôsledkom (...) Obdobné stanovisko vyplýva aj z rozhodovacej praxe ESLP, ktorý vyslovil, že nejde o povinnú alebo nútenú prácu v prípade exekútora, ktorý sa nedomohol zaplatenia trov exekučného konania najmä preto, že povinný (prípadne i oprávnený) bol vymazaný z obchodného registra, resp. zomrel, prípadne nemal prostriedky na úhradu trov. Za podstatné treba považovať, že súdny exekútor sa na danú prácu ponúkol dobrovoľne a bremeno na neho uvalené trovami nebolo neprimerané (Mihal v. Slovenská republika č. 23360/08 a č. 31303/08 z 28. 6. 2011). Pri premietnutí už uvedených zásadných stanovísk do prerokovanej veci treba z pohľadu ústavného súdu predovšetkým konštatovať, že existujúca zákonná úprava negarantuje bezpodmienečne súdnemu exekútorovi právo na náhradu trov exekúcie. Nemožno totiž dosť dobre vylúčiť prípad, keď na náhradu trov objektívne nebude možné zaviazat' ani povinného, ale ani oprávneného. Je to tak napríklad v prípade, ak dôjde k zániku oboch týchto subjektov ako právnických osôb bez právneho nástupcu, resp. k úmrtiu fyzických osôb, po ktorých nezostane žiaden majetok.“ (II. ÚS 619/2016-15)

Poučenie:

Proti výroku I. tohto uznesenia je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Proti výroku II. tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné.

Banská Bystrica 10. 09. 2019